

2. Голованчук Л. П. Шляхи подолання негативних етнокультурних стереотипів у процесі формування соціолінгвістичної компетенції в учнів середніх навчальних закладів. *Іноземні мови*. 2007. №1. С. 10–13.
3. Марченко Ю.Г. Сутність і структура соціокультурної компетенції учнів загальноосвітньої школи (на прикладі англійської мови). *Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка*. 2010. № 14. С. 99–103.

Горбенко Д.Ю., студент
Овсієнко Л. О., к. філол. н., доцент
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького

ІСТОРІЯ, ПОХОДЖЕННЯ І РІЗНИЦЯ МІЖ ГЕРМАНСЬКИМИ МОВАМИ

Германські мови є частиною індоєвропейської мовної родини і мають багато спільних рис з іншими мовами цієї родини, такими як санскрит, латинська та грецька. Германські мови сформувалися близько 2000-2500 років тому на півночі Європи, і налічують понад 500 мільйонів носіїв по всьому світу. Історія германських мов починається з великої різноманітності діалектів праіндоєвропейської мови, які були поширені на території сучасної Європи. У цьому регіоні формувалися кілька діалектних груп, серед яких були германські, кельтські, слов'янські та італійські. Із часом германські діалекти стали дедалі більш відрізнятися від інших діалектів, що призвело до утворення германських мов.

Перші писемні згадки про германські мови з'явилися у I столітті нашої ери. Так, римський імператор Юлій Цезар у своїх звітах про війну з германськими племенами згадував про їх мову. У середині I тисячоліття після нашої ери германські мови розпочали активно використовуватися для написання літератури та релігійних текстів. Походження германських мов пов'язане зі спільним предком, який вважається протогерманською мовою, і який датується близько 500-1000 років до нашої ери. Протогерманська мова розкололася на різні гілки, що відобразилося в розкладі германської мовної спільноти на окремі племена. Сучасні германські мови можна поділити на три групи: західні, східні та північні. Західні германські мови включають англійську, німецьку та нідерландську мови. Східні германські мови складаються з готської та її діалектів, які вже не вживаються у повсякденному житті. Північні германські мови складаються з данської, шведської та норвезької мов. Хоча германські мови мають спільне походження, вони мають істотні відмінності в граматиці, лексиці та фонетиці. Наприклад, англійська має менш складну граматику, німецька має більш складну систему.

Незважаючи на спорідненість, між германськими мовами є деякі важливі відмінності:

Граматика: Граматичні відмінності між германськими мовами часто дуже великі. Наприклад, німецька мова має чотири відмінки, тоді як англійська використовує лише родовий відмінок. У голландській мові залишилося лише два відмінки, але артиклі використовуються інакше, ніж у німецькій.

Вимова: вимова також сильно відрізняється між германськими мовами. Наприклад, шведська мова має відносно одиничний наголос, тоді як англійська значною мірою покладається на акцент.

Словниковий запас: хоча багато слів у різних германських мовах можуть звучати подібно, а також мати подібне значення, все ще є багато слів, які існують в одній мові, а не в іншій. Наприклад, німецька мова має дуже великий словниковий запас, тоді як англійська часто запозичує слова з інших мов.

Структура речення: структура речення також може сильно відрізнятися. Наприклад, англійська мова має відносно просту структуру речень, у той час як німецька часто може скласти дуже складні речення.

Однак між германськими мовами також є багато подібностей, які полегшують перемикання між ними, якщо ви вже знаєте мову.

Грінько А.І., магістрантка
Литвин І. М., канд. філол. н., доцентка
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького

ПРАГМАТИЧНІ ЗАМІНИ В УКРАЇНСЬКОМУ ПЕРЕКЛАДІ ВІДЕОВИСТУПУ БЕНДЖАМІНА ВОЛЛЕСА «THE PRICE OF HAPPINESS»

Переклад аудіовізуального контенту – це складна форма діалогу із глядачами, яку здійснюють перекладачі, ґрунтуючись на складній системі візуальних і вербальних знаків. Дослідження цього виду перекладу є актуальним, адже «аудіовізуальний переклад в сучасному світі новітніх технологій є специфічною галуззю перекладознавства, що стрімко розвивається, тому потребує особливої уваги як теоретиків, так і практиків перекладу» [1, с. 232].

Мета нашого дослідження: аналіз перекладацьких прагматичних замін у власній версії закадрового перекладу виступу Бенджаміна Воллеса «The price of happiness» на каналі TED.

Закадровий переклад (войсовер) – «Вид озвучування аудіовізуальної (мультимедійної) продукції, який передбачає створення додаткової мовної фонограми фільму іншою мовою, яка накладається на оригінальну так, щоб глядач міг чути і переклад, і оригінальний запис» [1, с. 230].